

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou, Ph.D., ve věci

žalobce: J. O.
bytem T. 556/18, X O.

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 125 08 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 12. 2018, č. j. X, ve věci invalidního důchodu

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí, citovaného v záhlaví, kterým žalovaná zamítla námitky a potvrdila své rozhodnutí ze dne 30. 8. 2018, č. j. X, kterým zamítla žádost žalobce o zvýšení invalidního důchodu.
2. Podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Olomouc (dále jen „OSSZ“) ze dne 30. 7. 2018 byl žalobce invalidní v prvním stupni, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 40 %.
3. Podle posudku lékaře žalované vypracovaného v námitkovém řízení byl žalobce invalidní v prvním stupni, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 40 %.
4. V žalobě žalobce namítal, že má základní a učňovské vzdělání, pracoval jako dělník, stavební dělník a dělník v průmyslových provozech. V říjnu 2008 žalobce utrpěl úraz bederní páteře, po kterém měl takové bolesti, že nemohl pořádně sedět, ležet a pohybovat se. Zaměstnavatel úraz uznal, ale pojišťovna měla jiný názor na dobu léčení. Spor byl

ukončen dohodou. Od ukončení pracovní neschopnosti je žalobce veden v evidenci uchazečů o zaměstnání. Žalobce absolvoval následně léčbu, včetně léčby bolesti, a začal navštěvovat psychiatricku. Z důvodu neschopnosti pracovat byly jediným příjmem žalobce dávky státní sociální podpory a pomoci v hmotné nouzi. V září 2010 žalobce podstoupil operaci bederní páteře a po druhé operaci mu lékař sdělil, že na bolesti si bude muset zvyknout a budou se zhoršovat. Od té doby se stav žalobce stále zhoršuje, rehabilitační léčba mu způsobila ještě větší potíže. Asi před rokem a půl se přidaly potíže s krční páteří, které mají původ ve špatné statické bederní páteři. Potíže s páteří a významné snížení elasticity vaziva má v součtu s neurologickými problémy za následek výrazné snížení schopnosti pohyblivosti. Žalobce pociťuje neustálou bolest nejen v páteři, ale i v levé dolní končetině. Z krční páteře mu přes rameno a lopatku vystřelují bolesti do levé horní končetiny, která mu neustále brní. Žalobce také trpí nenadálými bolestmi hlavy. Žalobce nemůže dlouho chodit, sedět a má problémy i s ležením a v noci se neustále budí. Žalobce vypsál seznam léků, které bere, a seznam ošetřujících lékařů. Podle žalobce je stanovení prvního stupně invalidity podhodnocení jeho stavu. Žalobce rozporoval, že hlavní diagnózou je středně těžká forma dorzopatie a spondylopatie a první stupeň invalidity. Podle žalobce jeho postižení bederní a krční páteře je takového rázu, že by mělo být podřazeno pod kapitolu XIII oddíl E položku 1 písm. d) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Vzhledem k pracovní kvalifikaci žalobce měla žalovaná aplikovat i § 3 odst. 1 a 2 citované vyhlášky. Posudek žalované z námitkového řízení se nevyjadřuje k pracovním omezením.

5. Žalovaná ve **vyjádření k žalobě** navrhla k důkazu posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“ nebo „posudková komise“).
6. Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci **přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 4. 12. 2018.
7. V **napadeném rozhodnutí** žalovaná výstižně odůvodnila posouzení zdravotního stavu žalobce. Jako rozhodující zdravotní postižení označila žalovaná v souladu s posudkem svého posudkového lékaře u žalobce vertebrogenní algický syndrom lumbosakrální páteře se středně těžkou poruchou statodynamiky a diskretní radikulopatií S1 vlevo. Součástí dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl vertebrogenní algický syndrom krční páteře s cervikokraniálním a cervikobrachiálním syndromem levostranným s poruchou dynamiky krční páteře. Žalobce byl schopen vykonávat výdělečnou činnost s podstatně menšími nároky na tělesné schopnosti a v menším rozsahu a intenzitě. Omezený pracovní potenciál lze využít v oblasti fyzicky nenáročných prací bez přetěžování páteře. Pro žalobce není vhodná práce se zvedáním a přenášením těžkých břemen a práce ve vynucených polohách. Schopnost rekvalifikace je zachována.
8. V souladu s § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. soud vyžádal k důkazu posudek Posudkové komise MPSV v Ostravě.
9. **Posudková komise MPSV v Ostravě v posudku ze dne 16. 4. 2019** dospěla k závěru, že žalobce ke dni vydání napadeného rozhodnutí byl invalidní v prvním stupni. Jako

rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti ode dne 24. 11. 2011 nadále posudková komise stanovila zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII oddílu E položce 1c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity s poklesem pracovní schopnosti o 40 %. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti posudková komise nesnižovala, ani nezvyšovala.

10. Posudková komise stanovila jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce chronický těžký lumboischiadický syndrom s iritačně zánikovou kořenovou symptomatologií S1 vlevo – úraz ze dne 29. 10. 2008.
11. Posudková komise provedla i vlastní vyšetření žalobce, které podrobně popsala a rovněž uvedla, že žalobce stojí bez opory, chodí o dvou francouzských holích a je schopen přejít po místnosti bez opory holí, cítí má bez poruchy, na horních končetinách má akrální motoriku v normě a je bez trofických změn, akrální motorika vážne na levé dolní končetině a krční páteř vážne všemi směry, jizva po operaci levého ramene je klidná.
12. Posudková komise vysvětlila, že stav žalobce nelze hodnotit jako těžké funkční postižení více úseků páteře s trvalými projevy kořenového dráždění, s těžkým poškozením nervů, závažnými parézami, svalovými atrofiemi či poruchami hybnosti končetin, se závažnými poruchami svěračů, neboť o takový stav u žalobce nejde. V doložené dokumentaci bylo popsáno závažné postižení více úseků páteře s často recidivujícími projevy kořenového dráždění, s funkčně významným neurologickým nálezem a s poškozením nervů, což odpovídá provedenému hodnocení.
13. V pracovním doporučení posudková komise uvedla, že žalobce je schopen pracovního zařazení s podstatně menšími nároky na tělesné schopnosti a v podstatně menším rozsahu a intenzitě. Posudková komise uvedla, že provedla posouzení i s ohledem na námitky uvedené v žalobě.
14. Při **jednání soudu** žalobce uvedl, že se ztratila dokumentace žalované a z invalidity následkem pracovního úrazu se stala běžná invalidita. Skutečnost, že šlo o invaliditu následkem pracovního úrazu, potvrdil v předcházejícím řízení i znalec MUDr. V. Žalobce se může přepravovat jen autem a po operaci krční páteře by nemohl řídit. Žalobce nepracuje, nemůže. Proti úplnosti posudku žalobce nic nenamítal. Podle žalobce vyšetření posudkové komise bylo nestandardní, neuroložka ani nevěděla, že po operaci se lehá na záda přes břicho. S chůzí po špičkách a patách měl žalobce problémy vždy a u komise šel jenom 3 až 5 kroků. Další vada posudku je uvedení, že chodí o jedné francouzské holi, ale ve všech lékařských zprávách jsou uvedeny 2 francouzské hole. Na úřadu práce žalobci doporučili pozici správce hřiště, ale náplní práce byly i těžší fyzické práce. Posudek je jednostranný a neodpověděl na námitky a bral v potaz jen hlavní postižení.
15. Žalovaná při jednání soudu k provedenému dokazování a námitkám žalobce uvedla, že zákon o důchodovém pojištění zná pouze invalidní důchod pro invaliditu prvního až třetího stupně a v žádném ustanovení zákona není žádná zvláštnost týkající se pracovního úrazu. Pracovní úraz je dávkově nerozhodná skutečnost, ledaže jde o otázku potřebné doby pojištění. Na výši invalidního důchodu nemá pracovní úraz vůbec žádný vliv.
16. Žalobce při jednání soudu žádné další dokazování nenavrhoval a pouze uvedl, že si nechá udělat posudek „u nezávislé komise v Praze“ a chtěl by, aby mu žalovaná zajistila práci. Žalobce měl při evidenci na úřadu práce brigádu po pěti letech, byl údržbář „na zavolání“,

ale pak zákon zakázal práci „při evidenci na úřadu práce“. Ani nejjednodušší práci nabídnutou úřadem práce žalobce nemohl dělat. Na inzerát na domácí práci mu ani neodpověděli. Na call centru nemohl pracovat kvůli sedavému charakteru a práci v patře. Žalobce uvedl, že je pod léky, „není spolehlivý“ a s Tramalem nemůže ani řídit. Žalobci po úrazu přibývají nemoci a úraz nezavinil.

17. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
18. Podle § 39 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), *jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*
 - a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
 - b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
 - c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*
19. Podle § 39 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění *pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*
20. Podle § 39 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění *při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,*
 - a) *zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,*
 - b) *zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,*
 - c) *zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,*
 - d) *schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,*
 - e) *schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,*
 - f) *v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.*
21. **V souzené věci byla především sporná otázka skutková,** tj. zdravotního stavu žalobce a existence, příp. stupně jeho invalidity. Ve správním řízení byl posouzen zdravotní stav žalobce a jeho dopad na pracovní schopnost dvakrát, v obou případech s konečným výsledkem, že žalobce je invalidní v prvním stupni a pokles jeho pracovní schopnosti činil 40 %. V soudním řízení správním byl stav žalobce posouzen PK MPSV v Ostravě se stejným výsledkem, tj. že žalobce je invalidní v prvním stupni a pokles jeho pracovní schopnosti činil 40 %.
22. Na soudu bylo, aby vyhodnotil z provedených důkazů, o který má své rozhodnutí opřít. Posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení existence a dne vzniku invalidity je otázkou odbornou, medicínskou (důchod podmíněný dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem), a rozhodnutí soudu tak závisí především na odborném lékařském posouzení. Správní soud si proto nemůže učinit úsudek o této otázce sám. Podle

§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tímto účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Posudkové komise jsou oprávněny posoudit pokles pracovní schopnosti a zaujmout posudkové závěry o invaliditě, jejím vzniku, trvání či zániku. Posudkové řízení je specifickou formou správní činnosti (srov. § 16a č. 582/1991 Sb.) spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění. Jde o postup posudkového orgánu, jehož hlavním obsahem je posudková činnost, která předpokládá vedle odborných lékařských znalostí též znalosti z oboru posudkového lékařství. I tyto posudky nicméně hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s. a v případě potřeby může zejména uložit též zpracování posudku soudem ustanoveným znalcem z oboru posudkového lékařství. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti, a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. Posudkový závěr by měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity závisí především.

23. Správní soud tedy sám zdravotní stav žadatele o invalidní důchod nepřezkoumává. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, správní soud v řízení o správní žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity, jejího stupně a data vzniku invalidity, resp. v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu, ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise, o němž se opírá správní rozhodnutí, je úplný a přesvědčivý (test úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku – srov. konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, např. rozsudek ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4 Ads 13/2003-54, rozsudek ze dne 3. 4. 2013, č. j. 6 Ads 158/2012-24 a mnohé další, dostupné na www.nssoud.cz), případně – namítal-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (test řádného složení posudkové komise).
24. V závěru soudem provedeného dokazování nebyl spor o úplnosti podkladů pro posouzení zdravotního stavu žalobce. Žalobce žádné další lékařské zprávy, které by se týkaly rozhodného období nedoložil, nedoložil ani žádné odborné vyjádření či posudek k důkazu. Část lékařských zpráv je z doby po vydání napadeného rozhodnutí, a proto je nelze zahrnout do posouzení. Posudková komise vypsala, ze kterých všech nálezů vycházela a lékařské zprávy, které byly přílohou žaloby, posudková komise v posudku zhodnotila. O nesprávném složení PK MPSV spor nebyl, soud se tedy zabýval toliko otázkou, zda posudek PK MPSV obстоjí v testu úplnosti, přesvědčivosti a správnosti.
25. Požadavek úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaná osoba namítá, a musí své posudkové závěry náležitě odůvodnit. Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav posuzované osoby byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem jí tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních potíží (§ 2 odst. 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb.), přičemž jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se tu nesčítají, ale procentní míra

poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti tedy komise vyhodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky č. 359/2009 Sb., přičemž zdravotní postižení pořadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí, včetně případného navýšení podle § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb.

26. Soud konstatuje, že posudek PK MPSV v Ostravě, který byl podkladem vydání rozsudku, nárokům testu úplnosti, přesvědčivosti a správnosti dostál. PK MPSV shromáždila zdravotnickou dokumentaci žalobce v úplnosti a posoudila jeho zdravotní stav komplexně, soud ani nemá důvod pochybovat o úplnosti a správnosti stanovených diagnóz. Ani žalobce v tomto směru nic konkrétního nenamítá.
27. Podle kapitoly XIII oddílu E položky 1c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro kterou se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 30 – 40 %, jde o bolestivý syndrom páteře včetně stavů po operaci páteře nebo po úrazech páteře, degenerativní změny páteře, výhřezy meziobratlových plotének - se středně těžkým funkčním postižením, závažné postižení jednoho nebo více úseků páteře, se závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře, insuficiencí svalového korzetu, s často recidivujícími projevy kořenového dráždění, s funkčně významným neurologickým nálezem, s poškozením nervu, popř. symptomatologie neurogenního močového měchýře, se závažným snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení, některé denní aktivity omezeny.
28. Podle posudkového hlediska při stanovení míry poklesu pracovní schopnosti se hodnotí funkční postižení páteře a z toho vyplývající omezení celkové výkonnosti a pohyblivosti a dopad na schopnost vykonávat denní aktivity. Přitom se vychází z rozsahu a lokalizace postižení (monosegmentální, plurisegmentální poruchy), časového průběhu funkčně významných strukturálních změn (komprese, dislokace a nestabilita, osteoporóza, degenerativní změny), funkčně významné neurologické symptomatologie (zpravidla hypo až areflexie, poruchy cití, iritační projevy, parézy, snížený tonus, poruchy trofiky v segmentu, svalové atrofie, dlouhodobá bolest v příslušném segmentu s reflexními změnami), nálezu EMG, svalové dysbalance apod. Tíži periferní parézy je nutno stanovit svalovým testem. Stejně tak je nutno objektivizovat případné poruchy funkce svěračů.
29. O rozhodující příčině dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce nebylo sporu. Spor byl o tíži tohoto postižení.
30. Podle kapitoly XIII oddílu E položky 1d přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity jde v případě těžkého funkčního postižení o těžké postižení více úseků páteře, s trvalými projevy kořenového dráždění, trvalým funkčně významným neurologickým nálezem, s těžkým poškozením nervů, závažnými parézami, svalovými atrofiemi, poruchami hybnosti končetin, závažnými poruchami funkcemi svěračů, pokles celkové výkonnosti při lehkém zatížení, některé denní aktivity značně omezeny, s poklesem pracovní schopnosti v rozmezí 50 – 70 %.

31. Takové postižení však žalobce pouze tvrdil, ale neprokázal. Žalobce toto postižení nedoložil žádnou lékařskou zprávou nebo jakýmkoli jiným důkazem, ani nenavrhoval provedení jakéhokoli důkazu k osvědčení svého tvrzení. Žalobce nepředložil v soudním řízení správním žádný důkaz, lékařskou zprávu, odborné posouzení, zkrácený výsledek konzultace s odborným či posudkovým lékařem, který by soud vedl k pokračování v dokazování. Žádné tvrzení žalobce nevneslo pochybnosti do zjištěného skutkového stavu.
32. Naopak, posudek PK MPSV v testu úplnosti, přesvědčivosti, bezrozpornosti a správnosti obstál, odpovídal hodnoceným lékařským zprávám.
33. K námitkám žalobce k jeho vzdělání a praxi soud konstatuje, že žalovaná ho vzala v potaz a pracovní doporučení v napadeném rozhodnutí (srovnej doslovnou citaci v bodě 7 tohoto rozsudku) velmi podrobně a konkrétně popsala s ohledem na zdravotní stav žalobce. Posudková komise pak, byť stručně, ale výstižně, pracovní doporučení uvedla rovněž. Žalovaná nadto uvedla v napadeném rozhodnutí, že žalobce je schopen rekvalifikace. Protože podkladem pro rozsudek byl posudek posudkové komise v souhrnu s dokazováním provedeným správním spisem, včetně žalovaného rozhodnutí, ve svém souhrnu pracovní doporučení (rekomandace) v testu zákonnosti obstálo a nelze mu nic vytknout.
34. Soud, posudková komise ani žalovaná nezpochybnilly dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce, avšak pro posouzení invalidity ve vyšším stupni zde nebyl důkaz.
35. Míru poklesu pracovní schopnosti stanovily všechny posudkové orgány ve správním řízení i v soudním řízení správním na horní hranici rozmezí, stanoveného vyhláškou o posuzování invalidity, a to na 40 %.
36. Nedůvodný je pak požadavek žalobce na zvýšení procentního ohodnocení (podle § 3 odst. 1 nebo 2 vyhlášky o posuzování invalidity).
37. Podle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity *v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů.*
38. Podle § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity *v případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů.*
39. Je zjevné, že ostatní diagnózy (krom postižení páteře) žalobce nebyly natolik závažné, aby vedly v případě žalobce k užití § 3 odst. 1 a 2 vyhlášky o posuzování invalidity. V případě žalobce byly dalšími onemocněními, citovanými v posudku posudkové komise, poléková gastropatie, arteriální hypertenze I dle WHO, HLP na dietě a statinu a stav po artroskopii I. ramena s plastikou v roce 1997 a stav po ASK I. ramena v roce 2000. U žalobce je uváděno BMI 35,49.
40. Pro aplikaci § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity nebyl v daném případě důvod, neboť dopad funkčního postižení u žalobce neshledaly posudkové orgány za natolik

závažný, jak vysvětlily ve svých posudcích. Posudková komise ve svém posudku citovala ze zprávy o magnetické rezonanci ze dne 16. 4. 2018, že kořen C5 sin komprimuje lehce, dále ze zprávy neurologa ze dne 13. 7. 2018, že čítí na DKK je symetrické a na EMG je verifikovaná lehká radikulopatie S1 vlevo, dále ze zprávy ambulance chirurgie páteře ze dne 25. 5. 2018, že motorika i čítí na HKK jsou symetrické a že žalobce není indikován k operaci.

41. Nedůvodná je námitka, že posudková komise uvedla, že žalobce chodí o 1 francouzské holi, přičemž lékařské zprávy uvádějí dvě. V posudku PK MPSV v Ostravě ze dne 16. 4. 2019 je uvedeno užívání 2 FH na straně 3 v části o vyšetření žalobce při jednání komise. Naopak, ve zprávě praktické lékařky ze dne 29. 11. 2017 cituje posudková komise na straně 2 posudku užití 1 FH, stejně jako ve zprávě neurologa ze dne 13. 7. 2018 a propouštěcí zprávě z VN Olomouc ze dne 1. 7. 2018, kde je uvedena „1 FH k odlehčení“.
42. Podle § 64 s. ř. s. *nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro řízení ve správním soudnictví přiměřeně ustanovení prvé a třetí části občanského soudního řádu*. Podle § 101 odst. 1 o. s. ř. *k tomu, aby bylo dosaženo účelu řízení, jsou účastníci povinni zejména a) tvrdit všechny pro rozhodnutí věci významné skutečnosti; neobsahuje-li všechna potřebná tvrzení žaloba (návrh na zahájení řízení) nebo písemné vyjádření k ní, uvedou je v průběhu řízení, b) plnit důkazní povinnost (§ 120 odst. 1) a další procesní povinnosti uložené jim zákonem nebo soudem, c) dbát pokynů soudu*.
43. Aby účastník řízení mohl splnit svou zákonnou povinnost označit potřebné důkazy, musí především splnit svou povinnost tvrzení. Předpokladem důkazní povinnosti je tedy tvrzení skutečností účastníkem [§ 101 odst. 1 písm. a) o. s. ř.]. Teorie procesního práva v této souvislosti hovoří o břemeni tvrzení. Mezi povinnostmi tvrzení a povinnostmi důkazní je úzká vzájemná vazba. Jestliže účastník nesplní svou povinnost tvrdit skutečnosti rozhodné z hlediska hypotézy právní normy, pak zpravidla ani nemůže splnit důkazní povinnost. Jinými slovy, nesplnění povinnosti tvrzení, tedy neunesení břemene tvrzení, má za následek, že skutečnost, kterou účastník vůbec netvrdil a která nevyšla jinak v řízení najevo (například dotazováním ze strany soudu), zpravidla nebude předmětem dokazování (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 29 Odo 1014/2003, ze dne 3. listopadu 2005, www.nsoud.cz). K tomu je nutné dodat, že soudní řízení správní je svou povahou řízení kasační, přezkumné, a nikoli nalézací. Tím spíše má žalobce povinnost tvrdit konkrétní skutečnosti na podporu svých žalobních tvrzení.
44. K obecným námitkám soud konstatuje, že podle setrvalé judikatury správních soudů jsou jak správní orgány, tak soudy povinny vypořádat se s konkrétními námitkami, s námitkami konkrétního porušení právních předpisů, nesprávného výpočtu, konkrétních důvodů nesprávného zjištění skutkového stavu (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2008, č. j. 8 As 13/2007-100, nebo ze dne 13. 4. 2004, č. j. 3 Azs 18/2004-37, nebo ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78). Krajský soud nemusí hledat způsob pro alternativní a originální vyjádření závěrů, které již přesvědčivě vyslovily správní orgány (podobně srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2014, č. j. 6 As 54/2013-128). Soud poukazuje rovněž na to, že je povinen se zabývat námitkami, které se týkají předmětu řízení – invalidity, a nikoli např. námitkou ohledně pracovněprávních sporů, způsobem léčby apod. Předmětem sporu je pouze posouzení dopadu zdravotního stavu na pracovní schopnost, nikoli zajištění pracovního místa nebo prostředků obživy. Zprostředkování zaměstnání spadá podle zákona o zaměstnanosti (č. 435/2004 Sb., v aktuálně účinném znění) do kompetence úřadu práce. Podle § 10 zákona

o zaměstnanosti právem na zaměstnání je právo fyzické osoby, která chce a může pracovat a o práci se uchází, na zaměstnání v pracovněprávním vztahu (dále jen "zaměstnání"), na zprostředkování zaměstnání a na poskytnutí dalších služeb za podmínek stanovených tímto zákonem. Podle § 11 zákona o zaměstnanosti fyzická osoba má právo si sama svobodně zvolit a zabezpečit zaměstnání a vykonávat je na celém území České republiky, nebo si může zabezpečit zaměstnání v zahraničí.

45. Závěrem soud shrnuje, že žalovaná zjistila správně skutkový stav, vybrala správně právní předpisy, pod které jej subsumovala a z toho vyvodila v souladu se zákonem správné skutkové i právní závěry, se kterými se soud ztotožnil.
46. Úspěšná žalovaná a neúspěšný žalobce nemají právo na náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 14. května 2019

JUDr. Martina Radkova, Ph.D. v. r.
samosoudkyně